

Аб задачах партыйных арганізацый КП(б) Беларусі па ажыццяўленню пастанова Пленума ЦК ВКП(б) „Аб мерах уздыму сельскай гаспадаркі ў пасляваенны перыяд“

ПАСТАНОВА

XIII Пленума Цэнтральнага Камітэта КП(б) Беларусі

(Працяг.)

да на аснове больш хуткага росту пага-
лоўя кароў у калгасах, павышэння іх
прадукцыйнасці, стварэння ўстойлівай
кармавай базы і шырокага развіцця сеткі
малочных заводаў.

5. Пленум ЦК КП(б) Беларусі адзначае, як
сур'ёзна недахоп, дрэнную арганізацыю ў
калгасах нагулу і адкорму жывёлы, з
прычыны чаго ў маспастаўкі здаецца
значная колькасць жывёлы ніжэй сярэ-
дняй укормленасці, чым зносіцца сур'ё-
зна ўрон дзяржаве і калгасам. Со дзяр-
жава атрымлівае мяса нізкай якасці, а
калгасы вымушаны здаваць лішнія пага-
лоўе жывёлы.

ПА ГАДОЎЛІ АВЕЧАК

6. Павялічыць пагалоўе авечак і коз
у рэспубліцы ў 1947 годзе на 386 тыс.
гадоў і давесці яго да 1 студзеня 1948
года да 1.253,2 тыс. гадоў.

ПА СВАІГАДОЎЛІ

7. Павялічыць пагалоўе свіней у рэ-
спубліцы ў 1947 годзе на 257 тыс. га-
лоў і давесці яго да 1 студзеня 1948 года
да 1.031,1 тыс. гадоў.

Адзначаць незадавальнюю работу
мясцовых партыйных і савецкіх арганіза-
цый па кіраванню развіццём свінагадоўлі
ў калгасах. У Віцебскай вобласці з 2.146
калгасаў свінафермы маюць толькі
332 калгасы, у Барыўскай вобласці з
1.230 калгасаў — толькі 651 калгас.

Абавязваць партыйныя і савецкія ор-
ганы рэспублікі стварыць у 1947 годзе кар-
мавую базу для развіцця свінагадоўлі
шляхам правядзення пасеваў бахавых
культур: буракоў, бульбы, закладкі сі-
доса, нарыхтоўкі сенай мукі, а таксама
арганізаваць пасіпчынае ўтрыманне свіней.

ПА КОНЕГАДОЎЛІ

8. Павялічыць у 1947 годзе пагалоўе
коней на 40 тыс. гадоў і давесці яго да
1 студзеня 1948 года да 710 тыс. гадоў.

Прыняць неабходныя меры да палеп-
шэння работы калгасных племянных ферм
і дзяржаўных заводскіх канюшні, поўна-
скарыстання навуковых і іх вытворні-
каў, павялічэння колькасці калгасных
племняных конегадочных ферм.

9. Арганізаваць вырошчванне рабочых
вадоў у калгасах для павелічэння жывой
цягавой сілы і давесці пагалоўе рабочых
вадоў у калгасах да 1 студзеня 1948 го-
да да 24 тыс. гадоў.

10. Сур'ёзна палепшыць ветэрынарнае
абслугоўванне жывёлагадоўлі, дабіцца рэ-
зкага зніжэння захворванняў і спынення
падкажы жывёлы.

Арганізаваць будаўніцтва і рамонт па-
мяшаннаў раённых ветэрынарных лячэб-
ніц, заветчэстваў, заветчэпунктаў і ве-
тэрынарна-бактэрыялагічных лабараторый.
Значна палепшыць справу забяспеч-
вання калгасаў, саўгасаў і заветчэпунктаў
сеткі медыкаментамі, дэзінфекцыйнымі
сродкамі, інструментарыем і абсталяван-
нем. Дабіцца да пачатку вясняной сябу
вылячэння заражанага каростаў коўскага
пагалоўя ў калгасах і іншых гаспадар-
ках.

11. Даручыць Совету Міністраў БССР у
месячны тэрмін усталяваць заданне Міні-
стэрствам мясцовай і лясной прамысло-
васці БССР, Упраўленню прамакаператыву
і абласцям па арганізацыі на прадпрыем-
ствах прамысловасці і прамакаператыву
работы і рамонт коннага абору, вупражы,
падкоў, ковавых цвікоў, лямпу, дзёгішо,
кадэскай мазі і драўніннага вугалоў, а так-
сама павелічэння ў 1947 годзе вырабу кон-
скай вупражы, лямцу і сырмаўнятай скуры
на прадпрыемствах Міністэрства лёгкай
прамысловасці БССР.

ПА ПЛЕМЯННОЙ СПРАВЕ

12. Пленум ЦК КП(б) Беларусі лічыць ня-
праўільным, што мясцовыя партыйныя
і савецкія органы неадэкватна значна
зніжэнне племянной жывёлагадоўлі і не
улічваюць таго, што павелічэнне пар-
одніц жывёлы дае магчымасць хут-
чэй узняць прадукцыйнасць жывёла-
гадоўлі. У многіх калгасах і саўгасах не
арганізавана вырошчванне племянных

вытворнікаў, не арганізавана работа па
адбору і развіццю жывёл з высокай
прадукцыйнасцю з метаснай, асабліва
мясцовай жывёлы. Не праведзена парод-
нае раённае раённае жывёлы, не ўлічваюцца,
што народная жывёла дае найбольш вы-
сокую прадукцыйнасць.

Абавязваць партыйныя і савецкія ор-
ганы, Міністэрства сельскай гаспадаркі
БССР і Міністэрства саўгасаў БССР:

а) аднавіць і арганізаваць у 1947 го-
дзе два дзяржплемрасаднікі острфрыскай
жывёлы і дзяржплемрасаднікі раманаўскіх
авечак і племянныя фермы ў калгасах;

б) забяспечыць правядзенне племянной
работы з асобнымі відамі жывёлы ў на-
прамку: па конегадолі — павышэння пра-
дзольнасці і выносіласці коней і павелі-
чэння росту; па буйнай рагатай жывё-
ле — далейшага павышэння малочнай і
мясной прадукцыйнасці, утрымання тлу-
шчу ў малку, павышэння хуткасцей
жывой вагі; па гадоўлі авечак — аднаўле-
ння і далейшага ўдасканалення тонкарунных і
поўнатурных парод авечак, павышэн-
ня іх шэрсці і мясной прадукцыйнасці, а
таксама далейшага ўдасканалення груба-
шэрсных парод авечак; па свінагадоўлі —
павышэння пладавітасці, хуткасцей, у-
дасканалення мясцовых сальных парод;

в) прыняць меры да шырокага ўжыван-
ня штучнага абсемяненія для далейшага
павелічэння колькасці пародных жывё-
лы і павышэння прадукцыйнасці жывёла-
гадоўлі і ўкамплектаваць пункты штуч-
нага абсемяненія вытворнікамі, якія валода-
юць добрымі племяннымі якасцямі. Давесці
штучнае абсемяненне авечак у
1947 годзе да 35 тыс. гадоў, кароў да
20 тыс. гадоў і кабыл да 5 тыс. гадоў.

ПА ПТУШКАГОДЎЛІ

13. Прыняць неабходныя арганіза-
цыйныя і вытворчыя меры ў 1947 годзе
птушкагадоўчых ферм, а ў калгасах, якія
маюць вадамы, стварэнне ферм вада-
плаваючай птушкі і давесці колькасць
пагалоўя птушкі ў калгасах да 1 студ-
зеня 1948 года да 1.000 тыс. гадоў.

Палепшыць работу навуковых інкуба-
тэрна-птушкаводчых станцый і пабудав-
ваць на працягу 1947—1948 гг. 38 но-
вых станцый. Шырока развіць птушка-
гадоўлю ў асобных гаспадарках калгас-
наў, рабочых і служачых. Арганізаваць
прыём як для інкубатары і продажу
калгаснікам, рабочым і служачым на
ільготных умовах куранят з інкубатарна-
птушкаводчых станцый.

ПА КАРМАХ

14. Давесці збор грубых кармоў у
калгасах у 1947 годзе да 3.329 тыс. тон, у
тым ліку для грамадскай жывёлагадоўлі
да 1.930 тыс. тон.

Давесці плошчу пасеву кармавых куль-
тур у калгасах у 1947 годзе: шматгадо-
вых траў да 85 тыс. гектараў, аднагадо-
вых траў да 20 тыс. гектараў, кармавых
карняплодаў да 7 тыс. гектараў.

Давесці закладку сіносу ў 1947 годзе
да 500 тыс. тон. У гэтых мэтах павялі-
чыць пасев сіносных культур у гэтым го-
дзе да адной тысячы гектараў.

Для палепшэння насенневодства луга-
пасіпчыных траў стварыць сетку насен-
ных расадніцаў, арганізаваць насенневод-
ства кармавых карняплодаў, даўшы
вытворчасць гэтага насення ў бліжэйшыя
два гады да памеру, які поўнасцю за-
бяспечыць патрэбы калгасаў і саўгасаў,
а таксама стварэнне дзяржаўнага рэзерва
фонда насення.

15. Абавязваць Міністэрства сельскай
гаспадаркі БССР аднавіць у 1947—
1948 гг. машына-сенакосныя атрады пры
МТС, укамплектаваць гэтыя атрады неаб-
ходнай колькасцю машын.

16. Абавязваць партыйныя, савецкія і
сельскагаспадарчыя органы прыняць меры
да палепшэння забяспечэння калгасаў
пабудовамі, для чаго разгарнуць у калгас-
каў будаўніцтва жывёлагадоўчых па-
мяшканняў і выраб для гэтых мэт мясцо-
вых будаўнічых матэрыялаў (цэгла, чар-
пішчы, вапны і інш.).

У мэтах аказання дапамогі сялянскім
гаспадаркам заходніх абласцей рэспублікі
ў палепшэнні пароднасці жывёлы і павы-
шэнні іх прадукцыйнасці, абавязваць пар-
тыйныя, савецкія і сельскагаспадарчыя
органы заходніх абласцей забяспечыць ар-
ганізацыю дзяржаўнымі і каапера-
тыўнымі дадатковым сеткі злучных пунк-
таў і пунктаў штучнага абсемяненія па
буйнай рагатай жывёле, авечак і коных,
а бяднякім бескароўным гаспадаркам
аказваць дзяржаўную дапамогу крэдытам
для набывання жывёлы.

ІV

Па ўздымненню севазаротаў, пашырэнню травасеяння, палепшэнню агра- тэхнікі, меліярацыі і асваенню асушаных тарфянінаў

Улічваючы, што аднаўленне і поўнае ас-
ваенне правільных севазаротаў у калгасах
і саўгасах мае выключна важнае значэнне
для павышэння ўраджайнасці і ўздыму
соцыялістычнай сельскай гаспадаркі рэ-
спублікі, абавязваць абкомы КП(б) Беларусі,
аблкомы, райкомы КП(б) Беларусі і райвы-
канкомы, Міністэрства сельскай гаспадаркі
БССР, Міністэрства саўгасаў БССР, аблас-
ныя кіраванні і раённыя аддзелы сель-
скай гаспадаркі:

1. Увесці севазароты ў 1947 годзе ў
1.500 калгасах і поўнасцю закончыць у
1949 годзе ўздымненне севазаротаў у ўжы-

ваннем у іх травасеяння з шырокім ска-
рыстаннем травасмесей бабовых і злака-
вых шматгадовых траў (кэнюшына ў су-
месці з цымафеюкай) ва ўсіх калгасах і
саўгасах.

Пры ўздымненні севазаротаў забяспечыць
безумоўнае выкананне ўказанняў Плену-
ма ЦК ВКП(б) аб тым, каб севазароты ў
калгасах былі пабудаваны ў адпаведнасці
з задачкамі, якія ўстаноўлены п'яцігадовым
планам па далейшаму развіццю сельска-
гаспадарчай вытворчасці абласцей і раён-
наў, а таксама канкрэтнымі гаспадарчымі
і прыроднымі ўмовамі кожнага калгаса.

2. У калгасах, якія аднавілі севазароты ў
1944—1945—1946 гг., закончыць асваенне
іх да 1949 года, а ў астатніх калгасах
закончыць асваенне севазаротаў да канца
пяцігодкі.

3. Ускласці адказнасць за захаванне
ўздымненых севазаротаў і даяўленне пла-
наў па пасевных плошчах у адпаведнасці з
планам пераходу да прынятых севазаротаў
ў абласцях — на старшын аблвыканкомаў,
а на раёнах — на старшын райвыканкомаў.

4. Улічваючы, што з насенных участкаў
ўстаноўленага памеру калгасы маюць
поўную магчымасць забяспечыць сябе доб-
рым насеннем у патрэбнай колькасці, за-
хваць дзючы пародак зсыпкі насення з
насенных участкаў калгасаў, не дапускаючы
да выканення дзяржаўных абавязковых
паставак выдаткавання збожжа з агульных
пасеваў на насенныя мэты.

Абавязваць Міністэрства сельскай гаспа-
даркі БССР, мясцовыя партыйныя і савецкія
органы забяспечыць павелічэнне ўра-
джайнасці на насенных участках, аргані-
заваць старшын дгляд насенных участ-
каў у калгасах, спецыяльную ўборку, аб-
малот, ачыстку, захаванне насенных
фондаў і ў далейшым поўнасцю забяспечыць
патрэбу ў насенні для ўсіх насенных
участкаў калгасаў, не звяртаючыся за
дзяржаўнай дапамогай.

Усталяваць, што насенныя участкі вы-
дзяляюцца ў кожным полі севазароту і
замоўваюцца за брыгадаў на ўвесь перы-
яд ратацыі севазароту.

5. Забяспечыць безумоўнае выкананне
плана пасеву шматгадовых траў у 1947 го-
дзе з тым, каб хутчэй аднавіць укосныя
плошчы шматгадовых траў, якія меліся да
вайна, з давязненнем іх да канца пяцігод-
кі да 550 тыс. гектараў.

Арганізаваць у кожным калгасе і саўга-
се вытворчасць насення шматгадовых траў
з тым, каб у бліжэйшыя 2—3 гады калгасы
і саўгасы мелі поўнасцю забяспечыць
сваім насеннем траў палі севазароту. Давесці
плошчы насенняў шматгадовых траў у
калгасах у 1947 годзе да 14 тыс. гектараў,
а ў 1948 годзе — да 40 тысяч гектараў.

6. Для хутчэйшай ліквідацыі засмечан-
насці палёў забяспечыць поўнае асваен-
не глыбін вярва на 20—22 санты-
метры, а на участках з меншым вярвонным
гарызонтам — на ўсю яго глыбіню, з па-
ступовым прыглыбленнем вярвонна пласту.
У 1947 годзе поўнасцю скарыстань усе
навучны пераліжнікі, у 1948 годзе з аб-
сталяваннем плугі пераліжнікі з тым, каб
не менш палову трактарнага вярва
МТС праводзілі плугамі з пераліжнікамі.

Шырока ўжываць лужэнне палёў дыска-
вымі і лямпачнымі лужыльнікамі, у
1949 годзе поўнасцю перайці на вярва
плугамі з пераліжнікамі.

7. Забяспечыць штогадовае павышэнне
колькасці мясцовых угнаенняў, якія кла-
дуцца пад азімаў і яравыя культуры,
дабіваючыся ў 1947 годзе ўжывання ў гле-
бу 5.100 тыс. тон, у тым ліку пад
яравыя культуры 3.748 тыс. тон, торфу
6.350 тыс. тон і з іх пад яравыя 3.730 тыс.
тон, попелу 101 тыс. тон і давесці да
канца пяцігодкі штогадовае ўжыванне тор-
фу ў глебу ў выглядзе ўгнаення да
10 млн. тон.

Улічваючы, што ва ўмовах БССР ужы-
ванне лубны на зялёнае ўгнаенне і аса-
бліва на пасячных глебах з'яўляецца ад-
ным з важнейшых фактараў у справе па-
вышэння ўраджайнасці, забяспечыць раз-
віццёнае плошчы пасеваў лубны на зялё-
нае ўгнаенне да канца пяцігодкі ў межах
не менш 50 проц. плошчы папаравага поля
ў севазароце. Арганізаваць вытворчасць
насення лубны ў кожным калгасе ў па-
мерах, якія забяспечваюць уласным на-
сеннем. У мэтах павелічэння кармоў для
жывёлагадоўлі ў калгасах і саўгасах шы-
рока ўжываць пасевы безалкалоіднага
(салодкага) лубны.

8. Лічыць важнейшай народнагаспадар-
чай задачай аднаўленне асушаных сістэм
і сельскагаспадарчае асваенне асуша-

ных балотных зямель у мэтах узняцця
ўраджайнасці, пашырэння пасевных пло-
шчаў, павелічэння валавой прадукцыі
збожжавых і тэхнічных культур і ствар-
нення ўстойлівай кармавой базы для раз-
віцця жывёлагадоўлі.

Пры ўздымненні севазаротаў забяспечыць
безумоўнае выкананне ўказанняў Плену-
ма ЦК ВКП(б) аб тым, каб севазароты ў
калгасах былі пабудаваны ў адпаведнасці
з задачкамі, якія ўстаноўлены п'яцігадовым
планам па далейшаму развіццю сельска-
гаспадарчай вытворчасці абласцей і раён-
наў, а таксама канкрэтнымі гаспадарчымі
і прыроднымі ўмовамі кожнага калгаса.

2. У калгасах, якія аднавілі севазароты ў
1944—1945—1946 гг., закончыць асваенне
іх да 1949 года, а ў астатніх калгасах
закончыць асваенне севазаротаў да канца
пяцігодкі.

3. Ускласці адказнасць за захаванне
ўздымненых севазаротаў і даяўленне пла-
наў па пасевных плошчах у адпаведнасці з
планам пераходу да прынятых севазаротаў
ў абласцях — на старшын аблвыканкомаў,
а на раёнах — на старшын райвыканкомаў.

4. Улічваючы, што з насенных участкаў
ўстаноўленага памеру калгасы маюць
поўную магчымасць забяспечыць сябе доб-
рым насеннем у патрэбнай колькасці, за-
хваць дзючы пародак зсыпкі насення з
насенных участкаў калгасаў, не дапускаючы
да выканення дзяржаўных абавязковых
паставак выдаткавання збожжа з агульных
пасеваў на насенныя мэты.

Абавязваць Міністэрства сельскай гаспа-
даркі БССР, мясцовыя партыйныя і савецкія
органы забяспечыць павелічэнне ўра-
джайнасці на насенных участках, аргані-
заваць старшын дгляд насенных участ-
каў у калгасах, спецыяльную ўборку, аб-
малот, ачыстку, захаванне насенных
фондаў і ў далейшым поўнасцю забяспечыць
патрэбу ў насенні для ўсіх насенных
участкаў калгасаў, не звяртаючыся за
дзяржаўнай дапамогай.

5. Забяспечыць безумоўнае выкананне
плана пасеву шматгадовых траў у 1947 го-
дзе з тым, каб хутчэй аднавіць укосныя
плошчы шматгадовых траў, якія меліся да
вайна, з давязненнем іх да канца пяцігод-
кі да 550 тыс. гектараў.

Арганізаваць у кожным калгасе і саўга-
се вытворчасць насення шматгадовых траў
з тым, каб у бліжэйшыя 2—3 гады калгасы
і саўгасы мелі поўнасцю забяспечыць
сваім насеннем траў палі севазароту. Давесці
плошчы насенняў шматгадовых траў у
калгасах у 1947 годзе да 14 тыс. гектараў,
а ў 1948 годзе — да 40 тысяч гектараў.

6. Для хутчэйшай ліквідацыі засмечан-
насці палёў забяспечыць поўнае асваен-
не глыбін вярва на 20—22 санты-
метры, а на участках з меншым вярвонным
гарызонтам — на ўсю яго глыбіню, з па-
ступовым прыглыбленнем вярвонна пласту.
У 1947 годзе поўнасцю скарыстань усе
навучны пераліжнікі, у 1948 годзе з аб-
сталяваннем плугі пераліжнікі з тым, каб
не менш палову трактарнага вярва
МТС праводзілі плугамі з пераліжнікамі.

Шырока ўжываць лужэнне палёў дыска-
вымі і лямпачнымі лужыльнікамі, у
1949 годзе поўнасцю перайці на вярва
плугамі з пераліжнікамі.

7. Забяспечыць штогадовае павышэнне
колькасці мясцовых угнаенняў, якія кла-
дуцца пад азімаў і яравыя культуры,
дабіваючыся ў 1947 годзе ўжывання ў гле-
бу 5.100 тыс. тон, у тым ліку пад
яравыя культуры 3.748 тыс. тон, торфу
6.350 тыс. тон і з іх пад яравыя 3.730 тыс.
тон, попелу 101 тыс. тон і давесці да
канца пяцігодкі штогадовае ўжыванне тор-
фу ў глебу ў выглядзе ўгнаення да
10 млн. тон.

Улічваючы, што ва ўмовах БССР ужы-
ванне лубны на зялёнае ўгнаенне і аса-
бліва на пасячных глебах з'яўляецца ад-
ным з важнейшых фактараў у справе па-
вышэння ўраджайнасці, забяспечыць раз-
віццёнае плошчы пасеваў лубны на зялё-
нае ўгнаенне да канца пяцігодкі ў межах
не менш 50 проц. плошчы папаравага поля
ў севазароце. Арганізаваць вытворчасць
насення лубны ў кожным калгасе ў па-
мерах, якія забяспечваюць уласным на-
сеннем. У мэтах павелічэння кармоў для
жывёлагадоўлі ў калгасах і саўгасах шы-
рока ўжываць пасевы безалкалоіднага
(салодкага) лубны.

8. Лічыць важнейшай народнагаспадар-
чай задачай аднаўленне асушаных сістэм
і сельскагаспадарчае асваенне асуша-

ных балотных зямель у мэтах узняцця
ўраджайнасці, пашырэння пасевных пло-
шчаў, павелічэння валавой прадукцыі
збожжавых і тэхнічных культур і ствар-
нення ўстойлівай кармавой базы для раз-
віцця жывёлагадоўлі.

Пры ўздымненні севазаротаў забяспечыць
безумоўнае выкананне ўказанняў Плену-
ма ЦК ВКП(б) аб тым, каб севазароты ў
калгасах былі пабудаваны ў адпаведнасці
з задачкамі, якія ўстаноўлены п'яцігадовым
планам па далейшаму развіццю сельска-
гаспадарчай вытворчасці абласцей і раён-
наў, а таксама канкрэтнымі гаспадарчымі
і прыроднымі ўмовамі кожнага калгаса.

2. У калгасах, якія аднавілі севазароты ў
1944—1945—1946 гг., закончыць асваенне
іх да 1949 года, а ў астатніх калгасах
закончыць асваенне севазаротаў да канца
пяцігодкі.

3. Ускласці адказнасць за захаванне
ўздымненых севазаротаў і даяўленне пла-
наў па пасевных плошчах у адпаведнасці з
планам пераходу да прынятых севазаротаў
ў абласцях — на старшын аблвыканкомаў,
а на раёнах — на старшын райвыканкомаў.

4. Улічваючы, што з насенных участкаў
ўстаноўленага памеру калгасы маюць
поўную магчымасць забяспечыць сябе доб-
рым насеннем у патрэбнай колькасці, за-
хваць дзючы пародак зсыпкі насення з
насенных участкаў калгасаў, не дапускаючы
да выканення дзяржаўных абавязковых
паставак выдаткавання збожжа з агульных
пасеваў на насенныя мэты.

Абавязваць Міністэрства сельскай гаспа-
даркі БССР, мясцовыя партыйныя і савецкія
органы забяспечыць павелічэнне ўра-
джайнасці на насенных участках, аргані-
заваць старшын дгляд насенных участ-
каў у калгасах, спецыяльную ўборку, аб-
малот, ачыстку, захаванне насенных
фондаў і ў далейшым поўнасцю забяспечыць
патрэбу ў насенні для ўсіх насенных
участкаў калгасаў, не звяртаючыся за
дзяржаўнай дапамогай.

5. Забяспечыць безумоўнае выкананне
плана пасеву шматгадовых траў у 1947 го-
дзе з тым, каб хутчэй аднавіць укосныя
плошчы шматгадовых траў, якія меліся да
вайна, з давязненнем іх да канца пяцігод-
кі да 550 тыс. гектараў.

Арганізаваць у кожным калгасе і саўга-
се вытворчасць насення шматгадовых траў
з тым, каб у бліжэйшыя 2—3 гады калгасы
і саўгасы мелі поўнасцю забяспечыць
сваім насеннем траў палі севазароту. Давесці
плошчы насенняў шматгадовых траў у
калгасах у 1947 годзе да 14 тыс. гектараў,
а ў 1948 годзе — да 40 тысяч гектараў.

6. Для хутчэйшай ліквідацыі засмечан-
насці палёў забяспечыць поўнае асваен-
не глыбін вярва на 20—22 санты-
метры, а на участках з меншым вярвонным
гарызонтам — на ўсю яго глыбіню, з па-
ступовым прыглыбленнем вярвонна пласту.
У 1947 годзе поўнасцю скарыстань усе
навучны пераліжнікі, у 1948 годзе з аб-
сталяваннем плугі пераліжнікі з тым, каб
не менш палову трактарнага вярва
МТС праводзілі плугамі з пераліжнікамі.

Шырока ўжываць лужэнне палёў дыска-
вымі і лямпачнымі лужыльнікамі, у
1949 годзе поўнасцю перайці на вярва
плугамі з пераліжнікамі.

Тапанне на месцы

(Да пастаноўкі ў Баранавіцкім абласным тэатры п'есы А. Сурава "Далёка ад Сталінграда")

Баранавіцкі абласны драматычны тэатр пасля горкаўскіх «Мяшчан» (пастаноўшчык заслужаны артыст БССР М. Міцкевіч) у далейшым — у спектаклі «Платон Крчэц» (пастаноўшчык Я. Танальскі) не выліў сур'ёзных, удумлівых адносін у рабоце над савецкай п'есай. «Платон Крчэц» А. Карнейчука ў пастаноўцы тэатра не атрымаў правільнага і пераканаўчага сцэнічнага ўвасаблення. Пастаноўшчык спектакля Я. Танальскі пайшоў па лініі спрачэння, з прычынаў адсутнасці ўдумлівай рэжысёрскай работы з актормі, кожны актёр выконвае сваю ролю так, як яму падказвае яго сумленне. У спектаклі няма адзінай творчай думкі, творчага плана. Тэатр фактычна збывае ідэю п'есы да вузка-службовай свэркі паміж Платонам і Аркадэем. І зусім зраўмецца, што такая трактоўка п'есы не магла прынесці поспеху спектаклю.

Пастаноўка п'есы А. Сурава «Далёка ад Сталінграда» павінна была б з'явіцца для калектыва тэатра этапнай працай, якая ўнесла б нешта новае ў творчую работу як пастаноўшчыка, так і актораў.

Тэма п'есы — актуальная, і для тэатра яна з'яўляецца новай і значнай, паколькі да гэтага часу ў рэпертуары тэатра не было роўназначных п'ес аб нашай рэвалюцыі.

Нельга сказаць, што гэтая п'еса з'яўляецца дасканальным драматургічным творам. Аднак, паэсічныя вобразы — Арлоў, Бярозін, Кулавін і іншыя даюць дастаткова матэрыял для таго, каб стварыць яркі рэалістычны сучасны спектакль. Некалькі публіцыстычных п'ес патрабуе ад рэжысёра і актораў удумлівай творчай работы, каб асобнамі карцінамі жыцця нашага тылу ў час Вялікай Айчыннай вайны звязаць у адно цэлае і зрабіць спектакль захваляючым, яркім і цікавым.

Як жа тэатр справіўся са сваёй задачай?

Пастаноўшчык спектакля Я. Танальскі і на гэты раз не выявіў сур'ёзных і уважлівых адносін да сваёй работы, не праігнаваў глыбока ў сутнасць п'есы і яе вобразы. Наадварот, рэжысёр яшчэ больш паглыбіў схематызм п'есы, а ў трактоўцы некаторых вобразы, асабліва Аспрэдыкі і Бярозіна, выявіў неразумнае іх сутнасці.

Вобраз Арлова, партыя важнага абаронца заводу — гэта ўвасабленне больш-менш прынятага і творчага паходку да жыцця. У п'есе пра Арлова больш гавораць, чым ён дзейнічае сам. Гэтая акалічнасць ставіць перад рэжысёрам і актормі выканаўцам ролі Арлова, задачы глыбокага раскрыцця вобраза, унутранага абгрунтавання паводзін і ўчынках персанажа, найбольш поўнага раскрыцця аўтарскай задумы. Аднак, на жаль, у пастаноўшчыку, ні артыст Бярозін гэтага не зрабіў. Бярозін не здолеў саргчы вобраз унутранай цэльнасці, не надзяліў яго пафасам барацьбы, які, безумоўна, павінен быць уласцівым Арлоў. Арлоў Бярозін заанада бязвольны, млявы,

схільны хутчэй да самааналізу, чым да дзеяння.

У ролі дырэктара заводу Аспрэдыкі выступае пастаноўшчык спектакля Я. Танальскі. Першае з'яўленне Аспрэдыкі-Танальскага на сцэне робіць на глядача ўражанне, што гэта не чалавек, які толькі чарова страціў упэўненасць, адгардадзіўся сцяной ад жыцця, а свядомы кансерватар. Яго паводзіны на сцэне сведчаць аб тым, што гэта чалавек, якому ўсё абрыдла, што для яго ўжо няма шляхоў да разумення сутнасці нашай рэвалюцыі. І тое, што ён выступае на бюро гаркома ў абарону, праекта інжынера Бярозіна, арганічна не звязана з усёй лініяй паводзін паводзін Аспрэдыкі. Шчыры боль за страчаную Украіну, за людзей, якіх немцы жывымі закапалі ў зямлю, неўласцівы вобраз, створаны актормі. Кансерватызм Аспрэдыкі падкрэслена Танальскім як, бадай, самая істотная і характэрная рыса. Зраўмецца, такая трактоўка вобраза з'яўляецца няправільнай.

Вобраз старога інжынера Бярозіна — адзін з найбольш удалых у п'есе. Глыбока праігнаваў Бярозіна, яго адданасць справе, разуменне тых працаў, што адбываюцца ў жыцці — вось тыя рысы, на выяўленні якіх павінен быў засяродзіць сваю ўвагу актёр. Аднак, выканаўца ролі Бярозіна гэтага не зрабіў. Звольны артыст Івагін спакусіўся знешнімі прыёмамі. Яго Бярозін нагадвае тучэй раслабленага, бязвольнага памятла вучонага, чым чалавек, які ў што-б там ні стала дамагаецца сваёй мэты. Рэжысёр не прайшоў на дапамогу актору, не падказаў яму правільнага шляху.

Кулавін (арт. Назараў) — безжыццёвы, інертны. Роль члена бюро парткома Красавіна выконвае арт. Мядзведзік. Яго Красавін, сумяціў і дзейны не выклікае ў глядача рэзкай ацэнкі. Глядач не заўважыў разумеў яго мяшчанскую сутнасць. Нам здаецца, што Красавіна трэба было трактаваць больш востра, што дало магчымасць паказаць нутро абыякавага, які, прыкрываючыся сваім вялікім пастом, клапаціцца за свой дробны дабрабыт.

З прычынаў адсутнасці належнай работы з актормі і на гэтым спектаклі лажыць аднака тая лёгкасць паходу да сур'ёзнай справы выхавання глядача, як гэта мела месца пры пастаноўцы ранейшых спектакляў на сучасную тэму.

Адсутнасць глыбокай, сістэматычнай творчай вучобы — вось што не дае магчымасці расці і асобным актормі, ні ўсюма калектыву цэлым. Нам здаецца, што наступнае пытанне аб умацаванні творчага калектыва тэатра і ў першую чаргу яго мастацкага кіравання, якое б больш шчырна ставілася да творчай работы тэатра.

Раман САБАЛЕНКА.

ВЕЧАР РУСКАЙ СЕКЦЫІ

Дырэкцыя Мінскай абласной бібліятэкі імя Пушкіна арганізавала літаратурны вечар, на якім удзельнікі Усеаюзнай нарады маладых пісьменнікаў пав. Эм. Кавалева.

Бойкіх і кірых, ён — асоба трагічная ў поўным значэнні гэтага слова. Гэтая апошняя крыхалая, пасля прачтання якой у галаву міжвольна хлынула думка сумня і важна.

Паводле сведчання Дастаўскага, чытаючы апошнюю «Антон Гарамыка», людзі плакалі. Бяліцкі ў п'есме да Боткіна, гаворачы пра свае асабістыя ўражэнні ад апошняй Грыгаровіча, пісаў: «Апошняя Грыгаровіча («Антон Гарамыка» — Д. П.) знісла мяне, чытаючы яе, я ўсё думаў, што прысутнічаю пры экзекуцыях. Жалхліва!».

У 40—50-я гады Грыгаровіч напісаў апавяданні «Араты», «Светлае хрыстова ўваскрэшанне», «У чаканні пароза», «Смедаўскае даліна», раман з народнага побыту «Рыбакі» (1853) і «Перасленцы» (1856).

Чарнышэўскі ў апавяданнях Грыгаровіча галоўным лічў тое, што аўтар добра ведаў і любіў народ.

«Сялянскі побыт малое прадзіва, — пісаў Чарнышэўскі ў вераснёўскай кнізе «Сучаснік» за 1856 г., — без прыхараўвання, у апісанні відаў магунты талент і глыбокае пачуццё, якія ўзвышаліся да самай патэтычнай паэзіі».

Спробы афіцыйнай крытыкі (артыкул Самарына ў «Масквіяніне» за 1847 г.) зменшылі ўражанне ад твораў Грыгаровіча сустраць а боку Бяліцкага рашучую адваду.

Слабая бакі творчасці Грыгаровіча глумача тым, што ён у сваіх поглядах наперадні 1861 г. стаў на пазіцыях ліберальнага аб'ектыўна. Праўда, Грыгаровіч, як талентаві мастак, дае вельмі многа каштоўных аб'ектыўных нагляданняў над жыццём народа, замалявае сялянскае побыту, малюючы карціны сельскай прыроды, але ліберальны

Рэдакцыя: Л. Александровская, А. Багатыроў, Г. Глебаў, П. Кавалеў, Якуб Колас, А. Куляшоў, А. Кучар (в. а. адказнага рэдактара), П. Пестрак, Г. Таран.

Друкерня «Чырвоны Друкар», Рэвалюцыйная, 12.

У СЮЗЕ СОВЕТСКИХ ПИСЬМЕННИКОВ

Да 30-годдзя Настрывічніка

Адбылося паседжанне Праўлення Саюза савецкіх пісьменнікаў Беларусі, на якім абмяркоўвалася пытанне падрыхтоўкі да 30-годдзя Кастрычніка.

— Беларускія пісьменнікі, — сказаў у сваім выступленні старшыня Праўлення Саюза савецкіх пісьменнікаў БССР М. Лянькоў, — пшчу да слаўнай гадвіны новых твораў. Народны пав. БССР Якуб Колас скончыў працу над пазмай «Рыбакова хата», якая прысвечана ўз'яднанню Беларускага народа ў адзінай дзяржаве. Тэма адзяднення народнай гаспадаркі прысвечана пазмай П. Броўкі «Хлеб», яго новы зборнік вершаў «У роднай хатце», новы раман А. Стаховіча «Пад мірным небам», апошняя аб будаўніках Мінскага аўтазавода М. Паслядоўча. Апошні апрача гэтага працуе над раманаў «Усход».

Аб працы над творамі да 30-годдзя Кастрычніка гаварылі ў сваіх выступленнях пісьменнікі. М. Танк заканчвае работу над новым зборнікам і піша вершы аб сацыялістычным будаўніцтве; В. Вольскі вывучае матэрыялы аб дзейнасці жлобскіх падпольшчыкаў у час нямецкай акупацыі; М. Клімковіч заканчыў лібрэта оперы «Песня аб шчасці»; П. Панчанка рытуе цыкл вершаў аб маладым чалавеку, равеніку Кастрычніка. Над твораў пра партызана—Героя

Савецкага Саюза будзе працаваць У. Краўчанка. А. Бялевіч і З. Цялесін заканчваюць работу над п'есай «У добры час». Я. Маўр напісаў п'есу для гурткаў мастацкай самадзейнасці і будзе працаваць над твораў аб савецкай жанчыне. М. Лужанін працуе над пазмай і рытуе новы зборнік вершаў. Пазму аб адзядненні народнай гаспадаркі піша Э. Агняцет. Над апошнюю пра савецкіх дзяцей працуе А. Якімовіч. Новая творы пішуць і другія пісьменнікі.

Аб рабоце рэдакцыі газеты «Літаратура і Мастацтва», часопісаў «Полымя» і «Мастацтва» і падрыхтоўцы да 30-годдзя Кастрычніка гаварылі ў сваіх выступленнях А. Кучар, Я. Шарахоўскі і І. Гурскі.

Праўленне прапанавала рэдакцыям часопісаў «Полымя» і газеты «Літаратура і Мастацтва» склаці планы падрыхтоўкі да правядзення 30-й гадвіны Кастрычніка.

Вылучана камісія ў складзе А. Куляшоў, П. Кавалева, І. Гурскага, С. Майхровіча, А. Кучара, П. Броўкі, А. Стаховіча, Я. Маўра, Я. Шарахоўскага, якой даручана распрацаваць мерапрыемствы Саюза савецкіх пісьменнікаў Беларусі, прысвечаныя падрыхтоўцы да 30-й гадвіны Кастрычніка.

Аб рабоце з маладымі пісьменнікамі

За апошнія гады ў Беларускай літаратуры прышло шмат здольнай літаратуры моладзі. 12 маладых пастаў і праявілі выдатныя свае першыя кнігі. Апрача гэтага, 6 кніг маладых аўтараў знаходзіцца ў друку, 6 кніг — у працэсе рэдагавання. Амаля на ўсе першыя кніжкі маладых пісьменнікаў у друку змешчаны рэцэнзіі. Аўтарам, якія жывуць на перыферыі, даецца пісьмова кансультацыя. Секцыя прозы выклікала з перыферыі Івана Шамякіна для абмеркавання яго новых твораў. Але сістэматычнай работы па выхаванню маладых літаратурных

кадраў, па наладжанню іх вучобы не вядзецца. Пісьменнікі старэйшага пакалення не выступаюць у друку з рэцэнзіямі на творы пачынаючых. Кабнет маладога аўтара не з'яўляецца цэнтрам штодзённай творчай работы з маладымі. Літкансультацыя наладжана слаба.

Праўленне Саюза савецкіх пісьменнікаў Беларусі заслухала інфармацыі М. Клімковіча, А. Кучара, Я. Шарахоўскага і Ц. Крысько аб рабоце Дзяржаўнага Выдавецтва Беларусі, рэдакцыі «Полымя» і «Літаратура і Мастацтва» з пачынаючымі і маладымі пісьменнікамі. Праўленне вырашыла склаці рэспубліканскую канфэрэнцыю-семінар маладых і пачынаючых пісьменнікаў, узначліўшы работу кабінета маладога аўтара; для дапамогі пачынаючым пасылаць у абласныя філіі вопытных пісьменнікаў; арганізаваць творчыя каманды маладых пісьменнікаў у калгасы і на прадпрыемствах; практыкаваць абмеркаванне на секцыях твораў маладых; праціць рэдакцыі рэспубліканскіх газет часцей друкаваць творы літаратурнай моладзі; хадайнічаць аб выпуску маладзёжнага часопіса і аб адзядненні работ літбюроліна пры газетках «Чырвоная змена» і «Сталінская моладзь».

Удзельнікі Усеаюзнай нарады маладых пісьменнікаў, якая адбылася нядаўна ў Маскве, К. Кірзенка і І. Мележ падзяліліся сваімі ўражаннямі аб нарадзе і выказалі некаторыя меркаванні аб тым, як лепш арганізаваць работу рэспубліканскай канфэрэнцыі-семінара маладых і пачынаючых пісьменнікаў Беларусі.

За плагіятства Праўленне выключыла з кандыдатаў Саюза савецкіх пісьменнікаў Беларусі А. Маслоўскага.

Вокладка новага зборніка вершаў П. Броўкі.

Д. В. ГРЫГАРОВІЧ

(Да 125-годдзя з дня нараджэння)

Сярод рускіх пісьменнікаў — абаронцаў народа — пачэснае месца належыць Д. В. Грыгаровічу. Сучаснік вялікіх рэвалюцыйна-дэмакратыў — Бяліцкага, Дабралюбава і Чарнышэўскага — ён чула стаяў да простага народа. Як пісьменнік ён выйшаў «з гогаўскага шынялю», паводле вобразнага выраза Ф. М. Дастаўскага, г. зн. пачынаў сваю творчасць пад уплывам натуральнай школы ў рускай літаратуры.

У 1845 г. у зборніку «Фізіялогія Пецярбурга», які выдаваў Н. А. Некрасаў, з'явіліся першыя арыгінальныя апавяданні Грыгаровіча — «Пецярбургскія шарманчыкі» і «Латэрынскі білет».

Ужо ў першых апавяданнях Грыгаровіча відаць яго адмоўныя адносіны да сталічнага вялікаваскага жыцця. Аўтар відаць чытач з вялікаваскіх салоноў у гарадскія сутарэнні і куткі, дзе жылі прыняжаны і зняважаны. Аднак, не гэтыя апавяданні вызначылі месца Грыгаровіча ў рускай літаратуры.

У снежаньскай кніжцы «Алчынных запісак» за 1846 г. была надрукавана першая апавесць Грыгаровіча «Бэска», а ў часопісу Некрасава «Сучаснік» у 1847 г. — апавесць «Антон Гарамыка». Аповесці мелі вялікі поспех у колах рэвалюцыйна-настраеннай моладзі і прынеслі Грыгаровічу вядомасць як пісьменніка.

У першай з гэтых апавесцяў Грыгаровіч расказаў сумную гісторыю сялянскай сям'і Акуліна. Пан, які прыхаў у вёску з Пецярбурга, пад выклікам прыхільнасці аддаў Акуліну насуперак яе жаданню амаж у замужнюю саму кавалі. Яна не стрывала адзёку, знявіла, цяжка працы і памерла, пакінушы дзючынку-сіраці.

У «Антоне Гарамыку» Грыгаровіч расказаў горкую адмыслю прыгожага селяніна

Антон. Апошні, па просьбе сялян, напісаў у Пецярбург пану скаргу на жорсткага бурмістра. Даведзены аб гэтым, бурмістр вымусяў Антона на поўгалоднае існаванне і галечу.

На ўтрыманні Антона было двое дзяцей брата, маці котрых памерла, а бацька не мог пракарміць іх. Каб запаліць падушную падачку, Антон вымусяны быў прадаць адзіную кавалі. На кірашчы канакрады абманулі Антона. Некалькі дзён гола, заклаўшы апошні кажух на пастаяльным двары за начлег, Антон пад асеннім дажджом блукаў у пошуках уладарэнага каля, пакуль выпадкова не сустракае разбойнікаў — сялян Пятра і Ермалая, роднага свайго брата, — якія збеглі ад пана. У шынку пазнаюць разбойнікаў і адрапаюць іх, а заады і Антона, на пасяленне. Такі канец апошці прыдумаў пэнаэр Нікіпенка. Паводле-ж задумкі аўтара апавесць павінна была закінвацца тым, што абураныя сяляне паддалі панскую сядзбу і кінулі бурмістра ў аголь.

У названых апавесцях Грыгаровіч закрываў самай надзеянай ў той час пытанні пра жыццё прыгожнай вёскі і лёс сялян.

Бяліцкі ў аглядзе рускай літаратуры за 1846 г. пісаў, што Грыгаровіч «трымаецца на глебе добра вядомай і вывучанай ім рэвалюцыі». Вялікі крытык назваў «Бэску» адным з лепшых белетрыстычных твораў 1846 г. Ён пісаў: «Антон Гарамыка» — больш, чым апавесць: гэта раман, усё аднавідае асноўнай ідэі, усё дэтэчыцца да яе, звязка і разьвязка свабодна вынікаюць з самой сутнасці справы.

Не глядзячы на тое, што андаворны бок апавядання ўсё круціцца на прапачы мужыцкага каля, не глядзячы на тое, што Антон — мужык прости, зусім не з

Аб задачах партыйных арганізацый КП(б) Беларусі па ажыццяўленню пастановы Пленума ЦК ВКП(б) «Аб мерах уздыму сельскай гаспадаркі ў пасляваенны перыяд»

ПАСТАНОВА

XIII Пленум Цэнтральнага Камітэта КП(б) Беларусі

(Працяг)

прыцягваць да ўдзелу ў іх партыйныя актыўны і інтэлігентныя сяляны, узнікаць іх ролі ў справе палітычнага выхавання сельскага насельніцтва.

11. Пленум ЦК КП(б) Беларусі прапануе аб'ектам, райкомам КП(б) Беларусі і ўсім партыйным арганізацыям заходніх абласцей БССР узмаціць масава-палітычную і культурна-асветную работу сярод працоўнага сялянства, якое складае асноўную частку насельніцтва ў заходніх абласцях.

Пленум ЦК КП(б) Беларусі лічыць, што абавязковай умовай пашырэння і ўмацавання сувязі партыйных арганізацый заходніх абласцей рэспублікі з працоўным сялянствам і ўмацавання іх палітычнага ўплыву з'яўляецца смелая і шырокая вылучэнне і вырашчванне кіруючых работнікаў абласных, раённых і сельскіх савецкіх, гаспадарчых, грамадскіх і кааператывных арганізацый, выхаванне і згуртаванне вакол сельскіх савецкаў і тэрытарыяльных партыйных арганізацый шырокага актыва з ліку працоўных сялян і інтэлігенцыі.

У мэтах палітычнага выхавання працоўных сялян, Пленум ЦК КП(б) Беларусі абавязвае партыйныя арганізацыі заходніх абласцей рэспублікі сістэматычна расцімаваць сялянства, што толькі савецкая ўлада, партыя большавікоў, таварыш Сталін далі магчымасць насельніцтву заходніх абласцей БССР пазбаўцца ад прыгнёту польскіх памешчыкаў і капіталістаў, ад тыраніі нямецкіх захопнікаў, паказаць ім, што з дапамогай усяго савецкага народа насельніцтва заходніх абласцей Беларусі атрымала магчымасць забяспечыць сабе матэрыяльны дабрабыт, хуткае эканамічнае і культурнае развіццё ў савецкай дзяржаве.

У друку, у вуснай прапагандзе і агітацыі неабходна растлумачыць працоўным законы савецкай дзяржавы і яе клопаты аб патрэбах працоўных, мерапрыемствы партыі і дзяржавы па адзядненню і развіццю гаспадаркі і культуры рэспублікі, узнікаць працоўных на падтрыманне гэтых мерапрыемстваў і правядзенне іх у жыццё. Трэба сістэматычна знаёміць сялян заходніх абласцей з дасягненнямі народнай гаспадаркі і культуры Савецкага Саюза, паказваць ім эканамічную магутнасць, ваенную магутнасць і міжнародны аўтарытэт савецкай дзяржавы.

Аб'екты і райкомы КП(б) Беларусі ў заходніх абласцях павінны разгарнуць скрозь сістэматычную работу па растлумачэнні працоўнаму сялянству, што савецкая ўлада адкрывае перад ім шырокія магчымасці развіцця сельскай гаспадаркі і новаму сацыялістычнаму шляху, настой лва весті работу па выкрывіццю да канца фашысцкага кулацка-нацыяналістычнага паклёпу на савецкі лад і калгасы. Важнае месца ў рабоце партыйных арганізацый КП(б) Беларусі ў заходніх абласцях павінна займаць глыбокая і сістэматычная прапаганда перавагі калгаснага ляду над аднаасобнай сялянскай гаспадаркай, растлумачэнне сялянам, што толькі калгасная форма гаспадаркі можа прывесці да сапраўднага росквіту сельскую гаспадарку заходніх абласцей БССР, канчаткова пазбавіць працоўнае сялянства ад вечнай пагрозы разбурэння і кулацкай кабелі, паказваць сялянам, што партыя і ўрад аказваюць вельмі значную дапамогу калгасам у адзядненні і развіцці іх грамадскай гаспадаркі. Партыйныя арганізацыі павінны шырока паказваць сялянам дасягненні калгаснага ляду на вопыце перадавых калгасаў Беларусі і іншых рэспублік Савецкага Саюза. У друку, у вуснай прапагандзе і агітацыі дасягненні ў рабоце калгаснага ляду павінны быць асабліва шырока развіццё сельскай гаспадаркі, камуністы і камсамольцы беспартыйныя савецкі і калгасны актыў. Прыцягваюць да кіравання палітшколамі і ўрткамі побач з штатнымі прапагандамі раёны партыйныя актыў і камуністы з ліку інтэлігенцыі. Забараніць райкомам і сакратарам пярэчых партыйных арганізацый дапускаць у якіх-бы там ні было выпадках адмену заняткаў у партыйных школах і палітшколах, а таксама скарыстанне штатных прапагандаў на якой-небудзь іншай рабоце, апрача работы па марксісцка-ленінскаму выхаванню камуністаў.

Абавязваць аб'екты КП(б) Беларусі прыцягнуць да работы па ідэйна-палітычнаму выхаванню сельскіх камуністаў, раёнага актыва і сельскай інтэлігенцыі для чытання ім лекцый і правядзення кансультацый найбольш падрыхтаваных работнікаў з абласнога партыйнага актыва і інтэлігенцыі гарадоў.

Пленум ЦК КП(б) Беларусі напамінае ўсім партыйным арганізацыям, што без сур'ёзнага ўзбраення камуністаў вёскі і перш за ўсё партыйнага актыва сельскіх раёнаў марксісцка-ленінскай творчай неамагчыма пераабыць задачы, якія стаяць перад партыйнымі арганізацыямі ў галіне сельскай гаспадаркі.

Пленум ЦК КП(б) Беларусі патрабуе ад кожнага камуніста і камсамольца рэспублікі высокай арганізаванасці і дысцыпліны, непакіснасці ў барацьбе з цяжкасцямі, самаадданай працы ў барацьбе за адзядненне і далейшае развіццё гаспадаркі. Камуністы і камсамольцы сваім асабістым прыкладам, сваёй арганізатарскай і палітычнай работай сярод сельскага насельніцтва павінны накіраваць намаганні калгаснікаў, рабочых МТС і саўгасаў, усіх работнікаў сельскай гаспадаркі на хутчэйшае ажыццяўленне задач уздыму сельскай гаспадаркі, пастаўленых Пленумам ЦК ВКП(б).

Пленум ЦК КП(б) Беларусі заклікае ўсіх калгаснікаў і калгасніц, рабочых і работнікаў МТС, саўгасаў, рабочых заводаў сельскагаспадарчых машынабудаўніцтва, працоўнае сялянства заходніх абласцей і спецыялістаў сельскай гаспадаркі шырока разгарнуць сацыялістычнае саборніцтва за ўздым сельскай гаспадаркі, прыкладзіць ўсе намаганні для свечасовага і высокакачэснага правядзення вясновай сямбы на аснове ўважання перадавой аграгтэхнікі, ляднага скарыстання працоўных і маэрыяльна-тэхнічных рэсурсаў вёскі ў 1947 годзе, значна зніжць урдажынасць і павысіць збор усіх сельскагаспадарчых культур і тым самым умацаваць аснову для далейшага ўздыму сельскай гаспадаркі рэспублікі, для палепшання дабрабыту працоўных і ўмацавання эканамічнай магутнасці нашай Радзімы.

12. Улічваючы вельмі значную ролю жанчын-сялянак у справе адзяднення і развіцця сельскай гаспадаркі, Пленум ЦК КП(б) Беларусі лічыць, што абавязковай умовай пашырэння і ўмацавання сувязі партыйных арганізацый заходніх абласцей рэспублікі з працоўным сялянствам і ўмацавання іх палітычнага ўплыву з'яўляецца смелая і шырокая вылучэнне і вырашчванне кіруючых работнікаў абласных, раённых і сельскіх савецкіх, гаспадарчых, грамадскіх і кааператывных арганізацый, выхаванне і згуртаванне вакол сельскіх савецкаў і тэрытарыяльных партыйных арганізацый шырокага актыва з ліку працоўных сялян і інтэлігенцыі.